

Vær modige

***"Vær modige, og han vil styrke jeres hjerte, alle
I, der håber på Herren."
Salme 31:24***

Skriften opmuntrer Herrens folk til at være fulde af tro, håb, tillid og tillid. Når vi ser ud i verden, ser vi særlige grunde til, at dette bør være sådan. De fleste mennesker i verden er fulde af frygt, bekymring, mistillid og uro. Af denne grund formår de ikke at få det bedste ud af livets muligheder. De ser syndens og problemernes faldgruber i mange forskellige retninger, og derfor har de grund til at være mistroiske og frygtsomme.

Ægte kristne er imidlertid kommet ind i et særligt forhold til Gud, og han til dem. Han har forsikret dem om, at han vil overvåge deres anliggender, hvilket ikke ville have været deres oplevelse, hvis de ikke var kommet ind i et forhold til ham. De skal derfor håbe og stole på ham. De skal lytte til det, han har sagt, og tage mod til sig ved tanken om, at alle deres oplevelser er under hans opsyn. 2 Korinther 4:15-17

Guds folk har forladt verden og sluttet sig til Herren Jesus Kristus' standard – standarden for retfærdighed, sandhed, hellighed og modstand mod synd. De vil blive angrebet af magtfulde fjender. Mod dem vil Satan selv stille sig op, som vil søge at modsætte sig dem, ligesom han har modsat sig alle Guds planer. Han kan ikke angribe Herren direkte, men han kan angribe hans plan og dem, der tror på ham. Det var Satan, der anstiftede oprørene, urolighederne og forfølgelserne i Jesu og apostlenes dage, og som siden da har forårsaget undertrykkelsen af Herrens folk. 2 Korinther 2:11; 11:14; 2 Thessaloniker 2:7-10; 1 Peter 5:8,9

Satan har ikke gjort disse ting med sin egen personlige indflydelse, men gennem sine vildledte tjenere. (2 Thessalonikerbrev 2:11). Han har altid modsat sig retfærdighed og alle dem, der elsker retfærdighed. Af denne grund må kristne have stort mod, for hvis de lader modstanderen slå deres mod ned, kan han snart helt fjerne dem fra kampen. En soldat, der trækker sig tilbage og har mistet modet, er til ringe nytte i kamp. I stedet for at miste modet skal vi overgive vores jordiske interesser til vores Fader og stole på, at han i det nuværende liv vil lede os og vende alt til det gode for at fre dem, der er "kaldet efter hans hensigt". Romerne 8:28

Ud over modstanderen har vi den generelle ånd i verden imod os. Verden vil ofte betragte os som tåbelige, fordi vi tror, at vi er under særlig guddommelig opsyn. En sådan ånd kan stille sige til os: "Gud har skabt alle verdener, tusinder af engle og alt i universet. Tror du, at han har nogen særlig interesse i dig? Hvis der er en Gud, er han så stor, og vi er så små, at han ikke kan lægge mærke til os." Således kan vores tro blive slået ned. Vi må have mod og håbe på Herren. Som Paulus udtrykker det: "Nu har vi ikke modtaget verdens ånd, men den ånd, der er fra Gud." 1 Korinther 2:12

Derudover har vi vores eget faldne kød. Hver af os har i os selv, i vores egen krop, en meget formidabel modstander. (Romerne 7:18,25). Skriften fortæller, at da vi gav os selv til Herren, og han gav os sin Hellige Ånd, begyndte vi en forvandlingsproces og blev embryonale nye skabninger "i Kristus". (Romerne 12:1,2; 2 Korinther 5:17). Dette embryo af et nyt væsen, det nye sind, den nye vilje og karakter, udvikles i vores dødelige legemer indtil opstandelsens øjeblik, eller den åndelige fødsel, hvor vi skal overgå fra den jordiske til den himmelske tilstand af . "Det [det nye væsen] sås i forfald, det opstår i uforgængelighed; det sås i vanære, det opstår i herlighed; det sås i svaghed, det opstår i

kraft; det sås som et naturligt legeme, det opstår som et åndeligt legeme." 1 Korinther 15:42-44

Ikke desto mindre har vi, mens vi er i kødet, alle dets faldne tendenser at kæmpe imod. Samtidig har vi som nye skabninger taget afstand fra disse – vi har vendt ryggen til synden (Romerne 6:1,2,11,12). Vi har byttet de jordiske interesser og håb ud med de himmelske interesser og håb. Gennem vores daglige oplevelser prøver Herren os. Vi må altid være på vagt for at overvinde kødet. Det kræver stor mod at bekæmpe dets tendenser til at synde. Det kræver endnu mere mod, at vi, mens vi konstant kæmper mod vores køds svagheder og skrøbeligheder og i høj grad overvinder det, også skal engagere os i ofring og tjeneste for Herren. Alt dette kræver meget mod, og vi er ikke i stand til det af os selv. 2 Korinther 3:5; Filipperne 3:3

Vi opfordres til at sætte vores lid til Herren og forsikres om, at vi "kan alt gennem Kristus, som styrker os" (Filipperne 4:13). Hans er den eneste kraft, der er tilstrækkelig for os. Det vil kræve al vores mod, al vores tro og håb – alle de nyttige elementer, vi kan bringe i kampen – for at opnå den endelige sejr. Men Herren giver os tilstrækkelig nåde, så vi kan blive sejrende (2 Korinther 12:9; Hebræerne 4:16). Det betyder ikke, at nogen af os vil leve et perfekt liv, eller at vi altid vil udvise fuldstændig mod.

Vi kan fejle fra tid til anden, men vores kærlige himmelske Fader leder os videre, og vi vil lære værdifulde lektier af vores fejltrin.

Forskellige former for mod

Nogle, der har stærkere tro og håb og har deres sind fuldt fokuseret på Herren, er gået modigt fremad. Dette er "godt mod" i den forstand, at det er stærkt mod, rigtigt mod. Vi kan forbinde vores tekst med tanken om, at vores "håb i Herren" skal bakkes op og styrkes af et godt mod, et rigtigt mod, et gudfrygtigt mod.

Der findes også en modighed, der er født af stolthed, som siger: "Giv ikke op. Lad ikke nogen komme foran dig." I kamp kan soldater konkurrere med hinanden og have et ønske om at gøre noget særligt iøjnefaldende, som vil bringe bifald fra deres leder eller medsoldater. De har brug for noget, der kan inspirere dem – måske et ønske om berømmelse – for at give dem mod til at risikere at miste deres eget liv eller en eller to til at tage andre menneskers liv. Dette er den slags mod, der tilsyneladende vil hjælpe dem til at vinde sejren i deres kamp, selvom det er et uværdigt motiv for at inspirere mod.

Mod, der kommer af rette principper, baseret på tro og tillid til Herren, er imidlertid ikke pralende eller skrydende, men ædelt og behageligt for Gud. Det har sin kilde i en erkendelse af, hvad Gud har lovet, nemlig at han våger over os og ønsker, at vi skal være medarvinger med hans Søn i hans rige. (Romerne 8:17; Åbenbaringen 3:21). Han prøver os grundigt for at se, om vi vil vise os trofaste. Dette mod skal altid være at gøre tingene på den rigtige måde – Herrens måde.

Opfordringen gælder i alle situationer

Denne opfordring til rette mod påvirker os i alle aspekter af livet, uanset hvilken situation vi befinder os i. Den gælder for en person med en vis magt og indflydelse – at en sådan person skal være modig nok til at gøre det rette – det, der forstås som Herrens vilje. Et sådant mod vil sige til os: "Gør din pligt, uanset hvad Herrens vilje for dig måtte være. Håb på Herren, selvom dit motiv ofte vil blive misforstået." Vi bør have det gode mod til at stå fast på det, der er rigtigt, uanset om vores belønning er i dette liv eller i det liv, der skal komme. Vi husker Herrens ord til Josva i begyndelsen af hans lederskab af Israel: "Vær stærk og meget modig. Vær omhyggelig med at adlyde hele loven, ... vend dig ikke fra den til højre eller til venstre." Josva 1:7

Opfordringen til at være modig gælder også for den kristne forretningsmand. Verdslige venner siger måske: "Du vil mislykkes i din forretning. Du kan ikke reklamere for din forretning. Hvis du fortæller sandheden, vil folk ikke handle hos dig; de vil gå til et sted, hvor de får en masse løgne at høre." Hvis den kristne følger et sådant råd, vil han eller hun måske få en større forretning, men vil fejle i det vigtigste i livet – udviklingen og udøvelsen af en retfærdig karakter.

Det samme gælder for alle Herrens indviet mennesker, uanset situation eller plads i dette liv. Hver enkelt skal forsvare de rette principper og ikke være småmodig eller bange for at udtrykke den kristne karakter i ord og handling. (Johannes 3:21; Jakob 1:22,25). Når et princip står på spil, skal vi tage stilling og sige "Min mening er sådan og sådan, og jeg er forpligtet til at fastholde min holdning. Jeg vil nøjes med at gøre det, jeg føler er min pligt, uden at ønske at tvinge andre, men jeg vil være tro mod de principper, jeg er kommet til at tro på." På den måde vil selv de, der tænker anderledes, vide, at den, der taler til dem, har en overbevisning og har mod til at udtrykke den ærligt og oprigtigt. Romerne 12:17

Mod i forhold til tro

Der er prøvelser og vanskeligheder i livet for alle, der følger i Kristi fodspor. Den rette form for mod finder en mulighed for at udøve sig i hvert af Guds børn. Det er den form for mod, som Herren søger, og som skal findes hos sejrherre. Det er kun disse, der vil få en plads i himmelriget. Derfor er læren i vores tekst: Vær modige, for det er sådan, vi viser vores tro på Herren. De, der håber på ham og er loyale over for ham, vil være modige i forhold til deres loyalitet og tro. Mattæus 9:29

Denne form for mod vil stå os bi under alle omstændigheder. Vor Herre sagde en gang til sine disciple: »I vil blive slæbt for guvernører og konger for min skyld. ... Vær ikke bekymrede for, hvordan I skal tale eller hvad I skal sige, for det, I skal sige, vil blive jer givet i den time.« (Mattæus 10:18,19). Her synes tanken at være: "Vær ikke bekymrede, hvis I bliver ført for myndighederne." Herrens folk vil, uanset hvilke omstændigheder der måtte opstå, have en sådan tro og tillid til Gud, at de vil opføre sig modigt og stole på guddommelig kraft i alle livets oplevelser.

Den måde, hvorpå Gud vil give os ord og visdom, kan variere alt efter omstændighederne. Det kan være gennem forslag fra en anden, måske ved at høre om

en andens oplevelse, eller det kan være, at en tekst fra Skriften, der vil være særlig hjælpsom, kommer os i tankerne. Tanken er, at vores tillid er fuldt ud til Herren, og at vi ikke skal være bange. Hebræerne 13:6

Herren rettede de ovenfor citerede ord til sine disciple – uuddannede mænd. At blive ført foran "guvernører og konger" ville naturligvis give dem stor bekymring. Hvad skulle de sige? Hvordan kunne de svare disse mænd – disse store, lærde mænd? Disciplene var meget ydmyge og var klar over deres uvidenhed, men Herren vejledte dem. Uddannelse var meget mindre udbredt dengang sammenlignet med i dag. I dag er stort set alle uuddannede i en eller anden grad. Ikke desto mindre gælder Herrens forsikring stadig for os i dag, ligesom den gjaldt for hans disciple.

Hvis vi befinder os i en knibe eller har vanskeligheder, skal vi huske, at Skriften forsikrer os om, at "Herrens engel er sig omkring dem, der frygter [ærbødiger] ham, og frelser dem" (Salme 34:7). Denne tanke bør gøre os rolige og samlede i sindet og sætte os i stand til at opføre os modigt, vel vidende at vi er i et tæt forhold til ham. Således kan vi have fuld tillid til Herren. Desuden vil vi indse, at vi ikke er kloge nok til fuldt ud at forstå, hvad Guds

hensigter med os er i hver eneste oplevelse. Vi ved derfor ikke, hvordan Herren vil gribe ind i denne eller hin sag.

”Troen kan stole fuldt ud på ham”

De første disciple grublede over de ting, Jesus havde forudsagt om sig selv. Peter havde med tillid sagt til ham: ”Du er Kristus, den levende Guds Søn!” (Mattæus 16:16). De må have tænkt: Hvordan kunne Gud tillade, at der skete ham noget ondt? Disciplene konkluderede, at de ting, han havde sagt, bare måtte være talemåder, som da han fortalte dem, at de skulle spise hans kød og drikke hans blod (Johannes 6:53-56). Så da han nu sagde: »Menneskesønnen skal ... korsfæstes«, troede de, at det var en af hans særlige udtalelser, som de ikke kunne forstå. Mattæus 26:2

Derfor var disciplene meget foruroligede, undrende og forbløffede, da Jesus blev arresteret og ført for det jødiske Sanhedrin, og i stedet for at bruge sine kræfter og sin veltalenhed, tav han og lod sig modsige og bagvaske. Derefter blev deres Mester ført for Pilatus. Nu, tænkte disciplene, vil Jesus sikkert ikke tøve foran den romerske guvernør! Derfor blev disciplene igen overraskede og forbløffede, da tingene udviklede sig så modsat, hvad de havde forventet. Men en sådan handling fra

vores Herres side var nødvendig i den himmelske Faders plan, ikke kun for Jesus, så han kunne lide og derefter indtræde i sin herlighed, men også for verden, fordi forløsningsprisen, et perfekt menneskeliv, måtte betales som en "genløsningsbetaling for alle". 1 Timoteus 2:5,6; 1 Korinther 15:22; Romerne 5:18

Hvis det i Guds visdom på nogen måde er bedst at såre os og bringe os til skamme, som det skete med vores Mester, skal vi være modige. Han vil styrke vores hjerter, fordi vi stoler på ham og har tillid til, at han styrer vores oplevelser. Vi ved, at han er for vis til at begå fejl, og at der må være et motiv, en grund til tilladelsen, uanset hvad den måtte være. Vi ved med sikkerhed, at de hellige er dyrebare i Herrens øjne og er unikt værdsatte. Salmerne 17:8

Uanset hvad udfaldet af en sag måtte være for os, skal vi acceptere det som kommende fra Herren, uanset om vi er i stand til at forstå årsagen til det eller ej. Vi skal have tro og håb, selvom vejen er ujævn, og selvom tingene måske ser ud til at være det stik modsatte af, hvad vi havde forventet. "Vent på Herren, vær modig, og han vil styrke dit hjerte; vent, siger jeg, på Herren." Salme 27:14